

[Finansministeren.]

ved jeg ikke om den gode tro var til stede i samme omfang, men jeg kan da håbe, at det var tilfældet.

Det ærede medlem hr. Thestrup — for at komme med endnu en enkelt personlig bemærkning, så skal det være overstået — fandt, at vi i den nuværende situation burde have en anden finansminister, og den opfattelse kan jeg ikke forbyde det ærede medlem at have. Jeg vil også fortolke det derhen, at det ikke så meget er på grund af min person som på grund af den opfattelse, jeg står for, at det ærede medlem ønskede en anden finansminister, men at det i hvert fald var ud fra saglige motiver, det ærede medlem ville have en anden finansminister. Men så er det da interessant at lægge mærke til, at den finansminister, man havde i den borgerlige regering, der gik forud for den socialdemokratiske mindretalsregering, det ærede medlem hr. Thor-kil Kristensen, som også tog ordet i går, jo ikke, så vidt jeg kunne høre, på særlig afgørende punkter — og her taler jeg altså kun om den rent saglige kritik — gik imod oplægget, hverken med hensyn til vurderingen af den økonomiske situation eller med hensyn til, hvad der var fornødent i øjeblikket. Og jeg må så have lov at drage den konklusion, som jeg før har draget, at man i det konservative parti ikke mere rigtig vedkender sig den økonomiske politik, der blev ført her i landet fra 1950 til 1953, og i hvert fald i det omfang, man gør det, synes, at nu skal der ikke føres en sådan økonomisk politik — det sidste er i hvert fald den pæneste udlægning af det standpunkt, man har inden for det konservative parti.

Jeg skal så gøre den bemærkning, at de enkeltspørgsmål, der blev stillet til forskellige af ministeriets medlemmer, senere under forhandlingen, henimod afslutningen af debatten, vil blive besvaret af de pågældende ministre, der da også vil besvare eventuelle spørgsmål, som måtte blive rejst fra anden side i tinget.

Der er dog også rejst en del enkeltspørgsmål til mig, og dem vil jeg først besvare.

Det ærede medlem hr. Lannung udbad sig oplysninger om statens udgifter til internationale organisationer. Jeg kan oplyse, at staten i 1956-57 betalte omkring 9 mill.

kr. som medlemsbidrag til forskellige internationale organisationer, derunder, som nævnt af det ærede medlem, NATOs hovedkvarter. Som bidrag til det internationale hjælpearbejde og FN's tekniske bistandsprogram ydedes i samme år ca. 6 mill. kr., og dette tal vil nok vokse en del, da det skandinaviske hospital i Korea er kommet i gang. Det kan naturligvis altid være vanskeligt at afgøre, hvor man skal sætte grænsen for, hvad der skal medregnes til den slags udgifter, og jeg skal derfor for at gøre mit svar så fuldstændigt som muligt nævne, at Danmark i 1956-57 endvidere ydede knap 5 mill. kr. i tilskud og lån til FN's virksomhed under og efter Suezkrisen, stillede 12 mill. kr. til rådighed for Den internationale Bank til udlån og tegnede sig for 5 mill. kr. aktier i det nye internationale finansieringsinstitut. Hvis det ærede medlem skulle ønske disse beløb nærmere specificeret, kan vi tilstille finansudvalget en oversigt med specifikation.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen havde ikke mange bemærkninger til finanslovsforslaget og fremsættelsestalen — det skal jeg ikke bebrejde ham; jeg havde endda været så flink at holde en tale yderligere, ganske vist uden for tinget, som kunne give grundlag for en del drøftelse. Men det ærede medlem udtrykte dog sine betænkeligheder ved den fortsatte stigning i den del af statens udlånsvirksomhed, som ligger uden for boligstøttelovgivningen. Det ærede medlem har måske af min fremsættelsestale fået det indtryk, at jeg også fremover ventede stigning i disse lån. Jeg skal blot dertil svare, at mine bemærkninger vedrørte kun finansåret 1958-59, men dér regner jeg ganske vist også med øgede udbetalinger hovedsagelig som følge af tidligere givne udlånsbevillinger. Det er altså rent teknisk, man kan forudse det, og det kan ikke nytte at bestride det. Jeg er naturligvis opmærksom på den kraftige stigning i udlånene i de senere år, men stigningen er dog aftaget, og det betyder da altid noget, at stigningstakten er blevet langsommere.

I øjeblikket har vi et udvalg siddende, der gennemgår udlånslovgivningen, og hvis undersøgelser måske skulle gøre det muligt for os at bremse udgiftsstigningerne på dette område. Det ærede medlem hr. Lan-